

अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृत्सश्च रथौजाश्च सेनानीग्रामण्यौ ॥
पुञ्जिकस्थला च क्रतुस्थला चाप्सरसौ दङ्क्षणावः पशवो हेतिः पौरुषेयो
वधः प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्यो
यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १५ ॥

का° [१७. १२. २. ३.] पुरीषमोष्योपर्ययं पुर इति पञ्चचूडाः प्रतिमलं प्रतिदिशं
यथालिङ्गम् ॥ नाकसत्सु तूष्णीं चात्वालमृदं प्रक्षिप्य नाकसदामुपरि सर्वदिक्षु य-
थालिङ्गं लिङ्गानतिक्रमेण यल्लिङ्गको मन्त्रस्तदिशि तन्मन्त्रेण पञ्चचूडासंज्ञकाः प-
ञ्चेष्टका उपदधातीति सूत्रार्थः ॥ पञ्च यजूंषि लिङ्गोक्तदेवत्यानि । योऽयं पुरोऽग्निः
इष्टकावृषः पुरस्तादुपधीयमानवात्पुरोऽग्निः अग्निर्वै पुरस्तद्यत्तमाह पुर इति प्रा-
ञ्च ७ ह्यग्निमुद्धरति प्राञ्चमुपचरतीति श्रुतेः [ट. ६. १. १६.] । कीदृशः । हरिकेशः
हरयो हरितवर्णाः कनकवर्णाः केशाः केशसमा ज्वाला यस्य हरिः पिङ्गे हरि-
द्वर्णेऽइत्यभिधानात् । सूर्यरश्मिः सूर्यस्येव रश्मयः इति [ट. ६. १. १६.] श्रुतेः ॥ त-
स्याग्ने रथगृत्सः रथौजाः च सेनानीग्रामण्यौ रथे गृत्सो मेधावी कुशलो रथगृत्सः
गृत्सो मेधावी गृणातिः स्तुतिकर्मण इति यास्कोक्तेः [निरु° १. ५. (36.)] । सेनां
(37.) नयतीति सेनानीः । चौ समुच्चयार्थौ । रथे ओजस्तेजो यस्य स रथौजाः र-
थयुद्धकुशल इत्यर्थः । स ग्रामं (38.) नयतीति ग्रामणीः । एतन्नामकौ सेनानी-
ग्रामण्यौ परिचारकौ (39.) तौ च वासलिकावृतू इत्यर्थः वासलिकौ तावृतू इ-
ति [१६.] श्रुतेः ॥ तथा पुञ्जिकस्थला क्रतुस्थला चेत्यप्सरसौ दिगुपदियूपे यस्य प-
रिचारिके । पुञ्जिकस्य पुञ्जीकृतस्य (40.) वृपलावण्यसौभाग्यादिगुणसमूहस्य स्थ-
लाधारभूता पुञ्जिकस्थला । क्रतूनां संकल्पानां वृपादिज्ञानानां स्थला स्थानभूता
क्रतुस्थला । पुञ्जिकस्य क्रतूनां च स्थलं यस्यामिति बहुव्रीहिर्वा । पुञ्जिकस्थला
च क्रतुस्थला चाप्सरसाविति दिक्कोपदिशा चेति ह स्माह माह्वित्थिरिति (41.)
श्रुतेः [१६.] ॥ दङ्क्षणावो दशनशीलाः पशवः व्याघ्रादयो हेतिरायुधं वज्रः ॥ पौ-
रुषेयः पुरुषसम्बन्धी वधः हननं वधः प्रहेतिः प्रकृष्टमायुधम् यस्मिन्नस्त्रे मुक्ते (42.)
रावणसेनेव परस्परं रिपवो घ्नन्ति स पौरुषेयो वधः यदन्योऽन्यं घ्नन्ति स पौरु-